

РЕШЕНИЕ

№ 100

гр. Стара Загора, 18.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, ПА ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Мариана М. Мавродиева

Членове: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

при участието на секретаря Катерина Ив. Маджова като разгледа докладваното от Мариана М. Мавродиева Въззивно гражданско дело № 20255500500733 по описа за 2025 година

Производството е образувано по въззивна жалба от Д. Й. Н., чрез адв. М. Х. от АК - Стара Загора, против Решение № 682/14.07.2025г., постановено по гр.д. № 1967/2023г. по описа на Районен съд – Стара Загора, с което се отхвърлят като неоснователни, предявените от Д. Й. Н. искове по §4, ал. 5, т. 6, б. „е” от Наредба № РД-02- 20-5/15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Обн., ДВ, бр. 4/2017 г., изм. и доп.), и по чл. 108 ЗС, за признаване за установено по отношение на Л. К. Д. и М. Д. Д., че на основание съдебно - спогодителен протокол от 23.04.1957 г. по гр.д. № 490 по описа за 1957 г. на Старозагорския народен съд, нотариален акт за право на собственост върху недвижим имот, издаден по обстоятелствена проверка № 108, том VI, дело № 2215/1987 г. на нотариус при Старозагорския районен съд, нотариален акт за дарение на недвижим имот № 46, том VI, дело № 2222/1987 г. на нотариус при Старозагорския районен съд, и наследствено правоприемство, е собственик на спорната реална част от 65 кв.м от УПИ III-69, в кв. 27 от сега действащият план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 1150 кв.м., при граници на имота: от север - улица, от изток - УПИ IV-68, от юг - УПИ XIII-63 и УПИ XIV-63, от запад - УПИ XVII-70 и УПИ 11-69, която спорна реална част, поради грешка в сега действащият кадастрален план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г. (изразяваща се в неправилно заснемане на северната имотна граница на собствения му УПИ XIII-63, кв. 27 от същия план), неправилно заснета като част от същия собствен на Л. К. Д. и

М. Д. Д. УПИ III-69, вместо като част от неговия УПИ XIII-63, в кв. 27 по сега действащия кадастрален план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 969 кв.м, в това число придаваеми от общинско място 20 кв.м., ведно е построената в него жилищна сграда, при граници на имота: от север - УПИ III-69 и УПИ IV-68, от изток - УПИ XII-63, от юг - улица, от запад - УПИ XIV-63, с цел безспорното установяване на пространствения обхват на правото му на собственост на УПИ XIII-63, в кв. 27, и правилното му отразяване в сега действащият кадастрален план на с. Х. от 1989 г., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., и която спорна реална част от 65 кв.м, е посочена с № 1 и колорирана с жълт цвят на представената с поправената искова молба от 12.07.2023 г. по делото - скица от 03.07.2023 г., при граници на същата част: от север — УПИ III-69, от изток - УПИ IV-68 (спорна реална част № 2 в жълто), от юг - УПИ XIII-63 и от запад - УПИ III-69, както и да се признае за установено по отношение на Л. К. Д. и М. Д. Д., че на същото основание Д. Й. Н. е собственик на същата спорна реална част от 65 кв.м от техния УПИ III-69 в кв. 27 от сега действащият план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., посочена с № 1 и колорирана с жълт цвят на представената с поправената му искова молба от 12.07.2023 г. по делото - скица от 03.07.2023 г., при граници на същата част: от север — УПИ III-69, от изток - УПИ IV-68 (спорна реална част № 2 в жълто), от юг - УПИ XIII-63 и от запад - УПИ III-69, която спорна реална част, поради грешка в кадастралния план, одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., неправилно е заснета като част от този собствен на Л. К. Д. с п.с. и М. Д. Д. с п.с., УПИ III-69, в кв. 27 от сега действащият план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., вместо като част от неговия УПИ XIII-63, в кв. 27 по плана на с. Х., Община и Област С.З., и се осъдят Л. К. Д. и М. Д. Д. да предадат на Д. Й. Н. владението на същата спорна реална част, която владеят без основание, както и искането на Д. Й. Н. да му бъдат присъдени сторените по делото разноски;

Отхвърлят се като неоснователни, предявените от Д. Й. Н. искове по §4, ал. 5, т. 6, б. „е” от Наредба № РД-02-20- 5/15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Обн., ДВ, бр. 4/2017 г., изм. и доп.), и по чл. 108 ЗС, за признаване за установено по отношение на Е. Д. М., И. Д. М., М. Х. М. и Н. Х. Ф., че на основание съдебно - спогодителен протокол от 23.04.1957 г. по гр.д. № 490 по описа за 1957 г. на Старозагорския народен съд, нотариален акт за право на собственост върху недвижим имот, издаден по обстоятелствена проверка № 108, том VI, дело № 2215/1987 г. на нотариус при Старозагорския районен съд, нотариален акт за дарение на недвижим имот № 46, том VI, дело № 2222/1987 г. на нотариус при Старозагорския районен съд, и наследствено правоприемство, е собственик на спорната реална част от 236 кв.м от УПИ IV-68, в кв. 27 по плана на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 1160 кв.м (а по данъчни оценки - с площ от 2040 кв.м), при граници на имота: от север - улица, от изток - УПИ V-68, от юг - УПИ XII-63 и XIII-63, от запад - УПИ III- 69, която спорна реална част,

поради грешка в сега действащия кадастрален план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г. (изразяваща се в неправилно заснемане на северната имотна граница на собствения му УПИ XIII-63, кв. 27 от същия план), неправилно е заснета като част от този собствен на Е. Д. М., И. Д. М., М. Х. М. и Н. Х. Ф. УПИ IV-68, кв. 27, вместо като част от неговия УПИ XIII-63, в кв. 27 по сега действащия кадастрален план на с. Х., Община и Област С.З., с цел безспорното установяване на пространствения обхват на правото му на собственост на УПИ XIII-63, в кв. 27, и правилното му отразяване в сега действащия кадастрален план на с. Х., Община С.З., Област С.З. от 1989 г., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., и която спорна реална част от 236 кв.м е посочена с № 2 и колорирана с жълт цвят на представената с поправената искова молба от 12.07.2023 г. по делото - скица от 03.07.2023 г., при граници на същата част: от север - УПИ IV-68, от изток - УПИ IV-68 (спорна реална част № 3 в зелено), от юг - УПИ XIII-63 и от запад - УПИ III-69 (спорна реална част № 1 в жълто), както и да се признае за установено по отношение на Е. Д. М., И. Д. М., М. Х. М. и Н. Х. Ф., че на същото основание, Д. Й. Н. е собственик на същата спорна реална част от 236 кв.м от УПИ IV-68 в кв. 27 от сега действащият план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., посочена с № 2 и колорирана с жълт цвят на представената с поправената искова молба от 12.07.2023 г. по делото - скица от 03.07.2023 г., при граници на същата част: от север - УПИ IV-68, от изток - УПИ IV-68 (спорна реална част № 3 в зелено), от юг - УПИ XIII-63 и от запад - УПИ III-69 (спорна реална част № 1 в жълто), която спорна реална част, поради грешка в кадастралната основа на плана, одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., неправилно е заснета с него като част от този собствен на Е. Д. М., И. Д. М., М. Х. М. и Н. Х. Ф. УПИ IV-68, в кв. 27 от сега действащият план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., вместо като част от неговия УПИ XIII-63, в кв. 27 по плана на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 969 кв.м, и се осъдят Е. Д. М., И. Д. М., М. Х. М. и Н. Х. Ф. да предадат на Д. Й. Н. владението на същата спорна реална част, която владеят без основание, като съдебното решение се придружи от скица-проект, която да бъде основание за изменение на плана на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., и записване в кадастралния му регистър на действителния собственик на спорната реална част по реда на § 4, ал. 5, т. 6, б. „е” от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Обн., ДВ, бр. 4/2017 г., изм. и доп.), както и искането на Д. Й. Н. да му бъдат присъдени сторените по делото разности;

Отхвърлят се като неоснователни, предявените от Д. Й. Н., искиове по §4, ал. 5, т. 6, б. „е” от Наредба № РД-02-20- 5/15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Обн., ДВ, бр. 4/2017 г., изм. и доп.), и по чл. 108 ЗС, за признаване за установено по отношение на Е. Д. М., И. Д. М., М. Х. М. и Н. Х. Ф., че на основание съдебно - спогодителен протокол от 23.04.1957 г. по гр.д. № 490 по

описа за 1957 г. на Старозагорския народен съд, нотариален акт за право на собственост върху недвижим имот, издаден по обстоятелствена проверка № 108, том VI, дело № 2215/1987 г. на нотариус при Старозагорския районен съд, нотариален акт за дарение на недвижим имот № 46, том VI, дело № 2222/1987 г. на нотариус при Старозагорския районен съд, и наследствено правоприемство, е собственик на спорната реална част от 44 кв.м от УПИ IV-68, в кв. 27 по плана на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 1160 кв.м (а по данъчни оценки - с площ от 2040 кв.м), при граници на имота: от север - улица, от изток - УПИ V-68, от юг - УПИ XII-63 и XIII-63, от запад - УПИ III-69, която спорна реална част, поради грешка в сега действащия кадастрален план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г. (изразяваща се в неправилно заснемане на северната имотна граница на собствения му УПИ XII-63, кв. 27 от същия план), неправилно е заснета като част от този собствен на Е. Д. М., И. Д. М., М. Х. М. и Н. Х. Ф. УПИ IV-68, вместо като част от неговия УПИ XII-63, в кв. 27 по плана на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 922 кв.м, с цел безспорното установяване на пространствения обхват на правото му на собственост на УПИ XII-63, в кв. 27 и правилното му отразяване в сега действащия кадастрален план на с. Х., Община и Област С.З. от 1989 г., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., и която спорна реална част е посочена с № 3 и колорирана в зелено на представената с поправената искова молба от 12.07.2023 г. по делото - скица от 03.07.2023 г., при граници на същата част: от север - УПИ IV-68, от изток - УПИ V-68 (спорна реална част № 4 в зелено), от юг - УПИ XII-63 и от запад - УПИ IV-68 (спорна реална част № 2 в жълто), както и да се признае за установено по отношение на Е. Д. М., И. Д. М., М. Х. М. и Н. Х. Ф., че на същото основание, Д. Й. Н. е собственик на същата спорна реална част от 44 кв.м в УПИ IV-68 в кв. 27 от сега действащия план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., посочена с № 3 и колорирана в зелено на представената с поправената искова молба от 12.07.2023 г. по делото - скица от 03.07.2023 г., при граници на същата част: от север - УПИ IV-68, от изток - УПИ V-68 (спорна реална част № 4 в зелено), от юг - УПИ XII-63 и от запад - УПИ IV-68 (спорна реална част № 2 в жълто), която спорна реална част, поради грешка в плана, одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., неправилно е заснета като част от този собствен на Е. Д. М., И. Д. М., М. Х. М. и Н. Х. Ф. УПИ IV-68, вместо като част от неговия УПИ XII-63, в кв. 27 по плана на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 922 кв.м, и се осъдят Е. Д. М., И. Д. М., М. Х. М. и Н. Х. Ф. да предадат на Д. Й. Н. владението на същата спорна реална част, която владеят без основание, като съдебното решение се придружи от скица-проект, която да бъде основание за изменение на плана на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., и записване в кадастралния му регистър на действителния собственик на спорната реална част по реда на § 4, ал. 5, т. 6, б. „е” от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и

кадастралните регистри (Обн., ДВ, бр. 4/2017 г., изм. и доп.), както и искането на Д. Й. Н. да му бъдат присъдени сторените по делото разности;

Отхвърлят се като неоснователни, предявените от Д. Й. Н., искиове по §4, ал. 5, т. 6, б. „е” от Наредба № РД-02-20- 5/15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Обн., ДВ, бр. 4/2017 г., изм. и доп.), и по чл. 108 ЗС, за признаване за установено по отношение на М. Х. М., че на основание съдебно - спогодителен протокол от 23.04.1957 г. по гр.д. № 490 по описа за 1957 г. на Старозагорския народен съд, нотариален акт за право на собственост върху недвижим имот, издаден по обстоятелствена проверка № 108, том VI, дело № 2215/1987 г. на нотариус при Старозагорския районен съд, нотариален акт за дарение на недвижим имот № 46, том VI, дело № 2222/1987 г. на нотариус при Старозагорския районен съд, и наследствено правоприемство, Д. Й. Н. е собственик на спорната реална част от 228 кв.м от УПИ V-68, кв. 27 по плана на с. Х., Община и Област С.З., с площ от 900 кв.м, при граници на имота: от север - улица, от изток - УПИ VI-64а и УПИ XI-64, от юг - УПИ XII-63, от запад - УПИ IV-68, която спорна реална част, поради грешка в сега действащия кадастрален план на с. Х. одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г. (изразяваща се в неправилно заснемане на северната имотна граница на собствения му УПИ XII-63, кв. 27 от същия план), неправилно е заснета като част от този собствен на М. Х. М., УПИ V- 68, вместо като част от собствения на Д. Й. Н. УПИ XII-63, в кв. 27 по плана на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 922 кв.м, с цел безспорното установяване на пространствения обхват на правото му на собственост върху УПИ XII-63, в кв. 27, и правилното му отразяване в сега действащия кадастрален план на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., и която спорна реална част е посочена с № 4 и колорирана със зелен цвят на представената с поправената искова молба от 12.07.2023 г. по делото - скица от 03.07.2023 г., при граници на същата част: от север - УПИ V-68, от изток - УПИ VI-64а и УПИ XI-63, от юг - УПИ XII-63 и от запад - УПИ IV-68 (спорна реална част № 3 в зелено), както и за признаване за установено по отношение на М. Х. М. с п.с., че на същото основание Д. Й. Н. е собственик на спорна реална част от 228 кв.м в УПИ V-68 в кв. 27 от сега действащият план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., посочена с № 4 и колорирана в зелено на представената с поправената искова молба от 12.07.2023 г. по делото - скица от 03.07.2023 г., при граници на същата част: от север - УПИ V-68, от изток - УПИ VI-64а и УПИ XI-63, от юг — УПИ XII-63 и от запад - УПИ IV-68 (спорна реална част № 3 в зелено), която спорна реална част, поради грешка в кадастралната основа на плана, одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., неправилно е заснета с него като част от този собствен на М. Х. М. УПИ IV-68 в кв. 27 от сега действащият план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., вместо като част от собствения на Д. Й. Н. с п.с., УПИ XII-63, в кв. 27 по плана на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 922 кв.м, и се осъди М. Х. М. да

предаде на Д. Й. Н. владението на същата спорна реална част, която владее без основание, като съдебното решение се придружи от скица-проект, която да бъде основание за изменение на плана на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., и записване в кадастралния му регистър на действителния собственик на спорната реална част по реда на § 4, ал. 5, т. 6, б. „е” от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Обн., ДВ, бр. 4/2017 г., изм. и доп.), както и искането на Д. Й. Н. да му бъдат присъдени сторените по делото разноски; Присъдени са разноски.

Въззивникът, чрез пълномощника си обжалва първоинстанционното решение като неправилно. Намира, че съдът основал решението си на нищожен договор, за който приел, че породил валидни правни последици. Счита, че от събраните доказателства се установила фактическата обстановка, водеща до основателността на предявените искове. Твърди, че е собственик на спорните реални части, които неправилно били заснети като част от имотите на въззИ.емите, затова предявил ревандикационните искове. Доказателствата по делото безспорно доказали неговите претенции. Твърди, че със съдебна спогодба, отразена в съдебен протокол от 23.04.1957г. по гр.д. № 490 по описа за 1957г. по описа на Старозагорския народен съд, неговият дядо и баща на майка му - Д.С.Д. и двамата му братя Д.С.Д. и П.С.Д. постигнали спогодба за подялба на съсобствения между страните имот и определили граница на 13 метра северно от къщата на Д.С.Д.. Въззивникът твърди, че тази съдебна спогодба била единственият акт, който е източник на правото на собственост върху спорните по делото имоти, като излага подробни съображения в тази насока. Счита, че въззИ.емите следвало да бъдат осъдени да му върнат/предадат владението върху процесните части от имоти, тъй като ги владеят без да имат основание за това.

Моли съдът да отмени първоинстанционното решение, като неправилно и да постанови ново, с което да уважи предявените искове. Претендира направените по делото разноски.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от другата страна И. Д. М., в който оспорва депозираната въззивна жалба. Счита, че предявеният иск от въззивника е неоснователен и правилно първоинстанционният съд го е отхвърлил изцяло, като неоснователен и недоказан на базата на събраните по делото писмени и гласни доказателства, с които по безспорен начин се доказало, че исканията на въззивника за промяна границите на имотите и предаването на части от притежавания от него и останалите въззИ.еми имоти са безпочвени.

Моли съдът да потвърди обжалваното решение. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от другите страни Л. К. Д., М. Д. Д., М. Х. М. и Н. Х. Ф., чрез адв. И. Д. от АК – Стара

Загора, в който се оспорва подадената жалба като неоснователна. Счита, че при разглеждане на делото съдът не допуснал нито едно нарушение на процесуалните правила и се произнесъл по всички доказателствени искания на страните като уважил допустимите такИ.. Намира решението за изключително добре мотивирано, постановено при правилно установена фактическа обстановка, при правилно приложение на материалния закон и съобразяване с практиката на ВКС. Излага подробни съображения по оплакванията в жалбата.

Моли съдът да отхвърли подадената въззивна жалба, като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на направените разноски.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК не е постъпил писмен отговор от другата страна Е. Д. М..

Съдът, след като обсъди направените в жалбата оплаквания и становищата на страните, предвид събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Предявени са искиове с правно основание §4, ал. 5, т. 6, б. „е” от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Обн., ДВ, бр. 4/2017 г., изм. и доп.), и чл. 108 ЗС.

Ищецът Д. Й. Н. твърди в поправената си искова молба, че бил собственик на два урегулирани поземлени имота в с. Х., Община С.З., които, съобразно отразеното в актуална скица № 1638/07.06.2023 г., която била издадена от Община С.З., представлявали: - УПИ XIII-63, в кв. 27 по плана на с. Х., Община С.З., Област С.З., който бил одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 969 кв.м, в това число придаваеми от общинско място 20 кв.м, ведно с построената в него жилищна сграда, при граници на имота: от север - УПИ III-69 и УПИ IV-68, от изток - УПИ XII-63, от юг - улица, от запад - УПИ XIV-63, и УПИ XII-63, в кв. 27 по плана на с. Х., Община С.З., Област С.З., който бил одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 922 кв.м, в това число придаваеми от общинско място 10 кв.м, при граници на имота: от север — УПИ IV-68 и УПИ V-68, от изток - УПИ XI-64, от юг — улица, от запад -УПИ XIII-63. Тези имоти придобил по следния начин - на 23.04.1957 г. дядо му Д.С.Д., заедно с братята му П.С.Д. и Д.С.Д., постигнали съдебна спогодба за подялба на съсобствен имот, който се намирал в с. Х., Община С.З., и бил притежаван от тях по силата на нотариален акт за покупко-продажба № 93/26.12.1940 г. Постигнатата съдебна спогодба била отразена в протокол от 23.04.1957 г. по гр.д. № 490 по описа за 1957 г. по описа на Старозагорския народен съд. Според т. III от същата спогодба, в дял на дядо му Д.С.Д. се давало, той приемал и получавал, дворно място в с. Х. от 2 декара, което по плана на селото попадало в кв. 27 и образувало парцели IX-6 и X-6, при страни: улица, Д.Д., Д.С., П.С. и Е.М.. В парцел X-6 имало

жилищна постройка, като в съдебния протокол изрично било отразено, че: „Северната гранична линия на двата парцела — девети и десети, принадлежащи на Д.С.Д., минавала успоредно на улицата от юг и била на разстояние 13 метра от жилищната сграда на Д.С.Д.. Видно било от отразеното в съдебния протокол, че подялбата била извършена по този начин, тъй като съсобственият недвижим имот (преди да бъде поделен) бил регулиран с две улици от север и от юг. Към датата на подялбата, новопроектираната улица от север, която представлявала северната граница на дворните места на братята П.С.Д. и Д.С.Д., не била открита и нямало изгледи да се открие. Открита и използвана била само улицата от юг, която граничела с парцели IX и X, които попаднали в дял на неговия дядо Д.С.Д.. За да осигури достъп до улица, дядо му Д.С.Д. се съгласил и учредил, безвъзмездно и за неопределен срок, право на преминаване на братята си П.С.Д. и Д.С.Д. през собствения си имот. Дядо му Д.С.Д. отстъпил път с ширина шест метра, който преминавал по източната граница на собственото му дворно място, който започвал от южната граница на двора на Д.С.Д. и свършвал до съществуващата улица от юг. Дядо му също така отстъпил и път, с ширина пет метра, който преминавал по западната граница на собственото му дворно място, който път започвал от южната граница на двора на П.С.Д. и свършвал на улицата от юг. По-късно, с нотариален акт за право на собственост върху недвижим имот, издаден по обстоятелствена проверка, № 108/1987г. на нотариус при РС Стара Загора, майка му Д.Д.Д., която била дъщеря на дядо му Д.С.Д., била призната за собственик по давностно владение, наследство и съдебна делба на процесните имоти, а именно - на дворно място от 1375 кв.м, заедно с построената в него едноетажна еднофамилна жилищна сграда и стопанска постройка, което се намирало в с. X. и представлявало парцел X-6, кв. 27 по плана на същото село, при граници на дворното място: улица, Е.М., Т.П. и парцел IX-6 (било описано в пункт 1 от н.а.), както и на празно дворно място от 1335 кв.м, което се намирало се в с. X., представлявало парцел IX-6, кв. 27 по плана на същото село, при граници: улица, Д.Д., Е.П. и парцел X-6 (било описано в пункт 2 от н.а.). С н.а. за дарение на недвижим имот № 46/1987 г., майка му Д.Д.Д. му дарила празното дворно място от 1335 кв.м, представлявало парцел IX-6, в кв. 27 по плана на селото, при граници на дворното място: улица, Д.Д., Е.П. и Д.Д.Д.. На *** г. майка му починала. Той бил единственият ѝ наследник. По пътя на наследяването придобил в собственост дворното място, което представлявало парцел X-6, кв. 27, по плана на с. X., с площ от 1 375 кв.м., заедно с построената в него едноетажна еднофамилна жилищна сграда и стопанска постройка, при горепосочени граници на дворното място. С план за регулация, който бил утвърден със заповед № 349/17.02.1989 г., дворните места IX-6 и X-6, в кв. 27 по стария план на с. X. от 1928 г., били урегулирани в УПИ XIII-63 и УПИ XII-63, в кв. 27 на същото село. Съгласно отразеното в скица № 1638 от 07.06.2023 г., която била издадена от Община С.З., към днешна дата, УПИ XIII-63, в кв. 27, бил идентичен с част от УПИ IX-6 и част от УПИ X-6 в кв. 27 по стария план на

селото от 1928 г., а УПИ XII-63, в кв. 27, бил идентичен с част от УПИ IX-6, в кв. 27, по стария план на селото от 1928 г. Собствените му имоти УПИ XII-63 и УПИ XIII-63, в кв. 27 по плана на с. Х., който бил одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., не попадали в район с одобрена кадастрална карта по смисъла на чл. 23 и сл. от ЗКИР. Община С.З. поддържала в актуално състояние кадастралните планове и регистри (разписните списъци) за територията на с. Х. по реда на § 4 от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Обн. ДВ, бр. 4/2017 г.). През 2020 г., при разглеждане на стария план на с. Х., който бил одобрен със заповед № 655/27.03.1928 г., в частта му за собствените му УПИ IX-6 и УПИ X-6 в кв. 27, установил, че двата имота били с почти еднаква форма - близка до правоъгълник и с приблизително еднаква площ - УПИ IX-6 бил с площ от 1768 кв.м, а УПИ X-6 бил с площ от 1671 кв.м. Северната граница и на двата имота УПИ IX-6 и УПИ X-6, минавала на 13 метра от северната стена на къщата му, която била построена в имот X-6, и отговаряла на описаното в документа за собственост - съдебната делба в протокол от 23.04.1957 г. по гр.д. № 490/1957 г. на Старозагорския народен съд. С одобрения план на с. Х. от 1989 г. обаче, северната граница на имотите му била изместена на юг. Северната граница не минавала на 13 метра от северната стена на къщата му така, както следвало да бъде съобразно съдебната спогодба, а точно по стената на къщата му и мисленото ѝ продължение. Фактически била допусната грешка в плана от 1989 г., тъй като кадастралният план не отразявал вярно северните граници на собствените му имоти и действително притежаваното от него право на собственост. Това обстоятелство било констатирано и от геодезист, към когото се обърнал, и който му изработил комбинирана скица и обяснителна записка към нея, с цел предприемане на административна процедура за поправка на грешката в плана от 1989 г. Същевременно обаче, като разбрали за тази допусната техническа грешка в плана за регулация, а именно — че горепосочените площи неправилно били заснети в кадастралния план, като части от техните имоти, ответниците, без негово съгласие и позволение, завладели северните части от собствените му имоти УПИ XIII-63 и УПИ XII-63. Ответниците Л. К. Д. и М. Д. Д. били собственици на УПИ III-69, в кв. 27 по плана на с. Х. одобрен със заповед № 4540/09.12.1991 г., с площ от 1150 кв.м, при граници на имота: от север - улица, от изток - УПИ IV-68, от юг - УПИ XIII-63 и УПИ XIV-63, от запад - УПИ XVII-70 и УПИ II-69, който имот бил разположен на северозапад от неговия УПИ XIII-63, като двата имота (УПИ III-69 и УПИ XIII-63) били съседни. Ответниците Е. Д. М., И. Д. М., М. Х. М. и Н. Х. Ф. били съсобственици на УПИ IV-68, в кв. 27 по плана на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 1160 кв.м (а по данъчни оценки - с площ от 2040 кв.м.), при граници на имота: от север - улица, от изток - УПИ V-68, от юг - УПИ XII-63 и XIII-63, от запад - УПИ III-69. Собственият на ответниците УПИ IV-68, в кв. 27 по плана на с. Х., бил разположен на север от собствените му УПИ XIII-63 и УПИ XII-63. Имотите

(IV-68 от една страна и УПИ XIII-63 и УПИ XII-63 от друга страна) били съседни. Ответникът М. Х. М. бил собственик на УПИ V-68 в кв. 27 по плана на с. Х., одобрен със заповед № 3998/12.11.1990 г., с площ от 900 кв.м, при граници на имота: от север - улица, от изток - УПИ VI-64а и УПИ XI-64, от юг - УПИ XII-63, от запад — УПИ IV-68. Собственият му УПИ V-68 в кв. 27 по плана на с. Х., бил разположен на север от собствения на ищеца УПИ XII-63. Двата имота (УПИ V-68 и УПИ XII-63) били съседни. Ответниците без да се съобразят с имотните северни граници на собствените му УПИ XII-63 и УПИ XIII-63, били навлезли в имотите му. Вместо на 13 метра от северната стена на къщата му, през 2020 г. ответниците Л. К. Д., Е. Д. М. и И. Д. М. прокарали телена ограда с дървени колове, а ответникът М. Х. М. заградил с колове и маскировъчна мрежа, която минавала плътно до северната стена на къщата му и продължавала от западната граница на собствения му УПИ XIII- 63 до източната граница на собствения му УПИ XII-63. По този начин оградата навлизна 13 метра навътре (на юг) и в двата му имота. Съответно - площта, която била заключена между северната имотна регулационна граница на собствените му УПИ XIII-63 и УПИ XII-63, и незаконно поставената ограда, била в общ размер на 573 кв.м, от които 65 кв.м била площта, която била заключена между северната имотна граница на собствения му УПИ XIII- 63 и незаконно прокараната ограда, която площ, без никакво правно основание се владеела и ползвала от ответниците Л. К. Д. и М. Д. Д., които били собственици на УПИ III-69; 280 кв.м била площта, която била заключена между северната имотна граница на собствените му УПИ XIII-63 и УПИ XII-63, и незаконно прокараната ограда, която площ, без никакво правно основание, се владеела и ползвала от ответниците Е. Д. М., И. Д. М., М. Х. М. и Н. Х. Ф., които били собственици на УПИ IV-68. От тези общо 280 кв.м неправомерно завладяна площ, 236 кв.м била площта, която била заключена между северната имотна граница на собствения му УПИ XIII- 63 и незаконно поставената ограда, а 44 кв.м била площта, която била заключена между северната имотна граница на собствения му УПИ XII-63 и незаконно прокараната ограда; 228 кв.м била площта, която била заключена между северната имотна граница на собствения му УПИ XII-63 и незаконно прокараната ограда, която площ, без никакво правно основание, се владеела и ползвала от ответника М. Х. М., който бил собственик на УПИ V-68. В неправомерно завладяната площ ответникът М. Х. М. бил разположил и басейн. Въпреки че ищецът бил собственик на посочените площи от общо 573 кв.м, реално не ги владееел и ползвал, а те се владеели от ответниците без правно основание за това. Той бил собственик на горепосочените неправомерно завладени площи, защото площта на имотите била функция от техните граници, а те били посочени в юридически акт - съдебна спогодба (ТР 8-2016-ОСГК). Одобреният план за регулация от 1989 г. имал декларативно действие, като от него не произтичали промени във вещно-правния статут на имотите му. В резултат на това владееел по-малка площ от имотите си, макар да бил техен собственик, а процесните площи се владеели от ответниците, без да

имат основание за това. Поради това за него бил налице правен интерес от предявяване на настоящите иски по чл. 108 ЗС, за признаване за установено, че бил собственик на площта от общо 573 кв.м, която представлявала част от собствените му УПИ XII-63 и УПИ XIII-63, кв. 27 по плана на с. Х., и за осъждане на ответниците да му върнели/предадели владението върху процесните площи, тъй като ги владеели без да имали основание за това. По отношение на исковите по §4, ал. 5, т. 6, б. „е” от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. било видно от съдебния протокол от 23.04.1957 г. по гр.д. № 490 по описа за 1957 г. на Старозагорския народен съд, че имот с пл. № 6 в кв. 27 по плана на с. Х., бил предмет на съдебна делба, при която били обособени няколко парцела, които били поставени в дял на съделителите, като границите на обособените имоти били имотни граници. Парцели IX-6 и X-6 в кв. 27, всеки от по 2 дка, били поставени в дял на неговия дядо по майчина линия - Д.С.Д., като парцелите били описани чрез техните номера и граници. Според този съдебен протокол, северната граница и на двата имота УПИ IX-6 и УПИ X-6, минавала на 13 метра от жилищната сграда (северната стена на къщата), която била построена в имот X-6, и тази северна граница била успоредна на улицата от юг. Това именно било точното местоположение на имотната граница между съседните имоти - неговите и на ответниците. По стария план на с. Х., който бил одобрен със заповед № 655/27.03.1928 г. и действал към момента на постигане на съдебната спогодба, северната граница на парцели IX-6 и X-6, в кв. 27, отговаряла на описаното в документа за собственост - съдебна делба, която била отразена в съдебен протокол от 23.04.1957 г. по гр.д. № 490/1957 г. на Старозагорския народен съд, а именно - северната граница на парцели IX-6 и X-6, в кв. 27, била заснета на отстояние 13 метра от северната стена на къщата, която била построена в имот X-6. Регулацията била приложена. Тези два УПИ, съгласно стария план на с. Х., който бил одобрен със заповед № 655/27.03.1928 г., били с почти еднаква форма, която била близка до правоъгълник и били с еднаква площ. С планът за регулация, който бил утвърден със заповед № 349/17.02.1989 г., дворните места IX-6 и X-6 в кв. 27 по стария план на с. Х. от 1928 г., били урегулирани в УПИ XII-63 и УПИ XIII-63, в кв. 27 на същото село. Планът за регулация, който бил утвърден със заповед № 349/17.02.1989 г., бил сега действащият план на селото. Според последния, УПИ XIII-63, кв. 27, бил с площ от 922 кв.м (в това число придаваеми от общинско място 10 кв.м.), а УПИ XII-63, в кв. 27, бил с площ от 969 кв.м (в това число придаваеми от общинско място 20 кв.м). При съвместяване на стария план на с. Х., който бил одобрен със заповед № 655/27.03.1928 г., в частта му за УПИ IX-6 и УПИ X-6, в кв. 27, и действащият план за регулация на селото, който бил одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., в частта му за УПИ XII-63 и УПИ XIII-63, в кв. 27, се установявала грешка, която била допусната при изработването на сега действащият план, който бил одобрен през 1989 г., която се изразявала в неправилно заснемане на северната граница на посочените два имота - УПИ XII-63 и УПИ XIII-63. Със сега действащият план на с. Х., който бил одобрен през 1989 г., северната граница

на имотите му била изместена с 13 метра на юг. Северната граница не била заснета на отстояние 13 метра от северната стена на къщата му така, както следвало да бъде съобразно документа за собственост (съдебна спогодба), а била заснета точно по стената на къщата му и мисленото ѝ продължение. Границите на УПИ IX-6 и УПИ X- 6, кв. 27, били имотни граници, поради което при изработване на новия регулационен план на с. Х., който бил одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., същите следвало да бъдат нанесени като таки.. В този план следвало да бъдат нанесени два имота, чиито граници съответствали на границите на посочените парцели, чиято площ да бъде изчислена като функция на тези граници. Вместо това бил нанесен един имот с пл. № 63, чиито граници не съответствали на имотните граници на УПИ IX-6, кв. 27 и на УПИ X-6, кв. 27, съгласно плана на с. Х., който бил одобрен със заповед № 655/27.03.1928 г. Върху тази грешна основа били отредени три - УПИ XII-63, УПИ XIII-63 и УПИ XIV-63, кв. 27. Допуснатата грешка при изработване на новия план, който бил одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., освен че не отчитала обстоятелството, че границите на УПИ X-6 и на УПИ IX-6 по предходния план, били имотни, не отчитала и факта, че засегнатите от грешката парцели били собственост на различни лица. Съответно реални части от собствените му поземлени имоти УПИ XII- 63 и УПИ XIII-63, неправилно били заснети в регулационния план от 1989 г. като част от съседните имоти на ответниците, вместо като част от неговите собствени. Реалната част, в размер на 65 кв.м, неправилно била заснета в плана от 1989 г., като част от УПИ III-69, вместо като част от собствения му УПИ XIII-63. Според скица от 03.07.2023 г., която била изработена от посочения геодезист, спорната реална част от 65 кв.м, попадала в УПИ III- 69, кв. 27, от сега действащия план на с. Х., който бил одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., която била посочена с № 1 и визуализирана с жълт цвят на скицата, била с граници: от север - УПИ III-69, от изток - УПИ IV-68 (спорна реална част № 2 в жълто), от юг - УПИ XIII-63 и от запад - УПИ III-69. Реалната част в размер на 280 кв.м, неправилно била заснета в плана от 1989 г., като част от УПИ IV-68, вместо като част от собствените му УПИ XIII-63 (236 кв.м.) и УПИ XII-63 (44 кв.м.). Според скица от 03.07.2023 г., която била изработена от посочения геодезист, която спорна реална част от 236 кв.м, попадала в УПИ IV-68, кв. 27 от сега действащия план на с. Х., който бил одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., посочена била с № 2 и визуализирана с жълт цвят на скицата, била с граници: от север - УПИ IV-68, от изток - УПИ IV-68 (спорна реална част № 3 в зелено), от юг - УПИ XIII-63 и от запад - УПИ III-69 (спорна реална част № 1 в жълто). Съответно спорната реална част от 44 кв.м, попадала в УПИ IV-68, кв. 27 от сега действащия план на с. Х., който бил одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., посочена била с № 3 и визуализирана със зелен цвят на скицата, и била с граници: от север - УПИ IV-68, от изток - УПИ V-68 (спорна реална част № 4 в зелено), от юг - УПИ XII-63 и от запад - УПИ IV-68 (спорна реална част № 2 в жълто). Реалната част, в размер на 228 кв.м, която неправилно била заснета в плана от 1989 г., като част

от УПИ V-68, вместо като част от собствения му УПИ XII-63. Според скица от 03.07.2023 г., била изработена от посочения геодезист, която спорна реална част от 228 кв.м, попадала в УПИ V- 68, кв. 27 от сега действащия план на с. Х., който бил одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., посочена била с № 4 и визуализирана със зелен цвят на скицата, и била с граници: от север - УПИ V-68, от изток - УПИ VI-64а и УПИ XI-63, от юг - УПИ XII-63 и от запад - УПИ IV-68 (спорна реална част № 3 в зелено). Общият размер на спорните реални части бил 573 кв.м, като спорната реална част от 65 кв.м, която попадала в УПИ III-69, посочена с № 1 и визуализирана с жълт цвят на скицата, и спорната реална част от 236 кв.м, която попадала в УПИ IV-68 и визуализирана с жълт цвят на скицата, били част от УПИ X-6, кв. 27 по стария план на с. Х., който бил одобрен със заповед № 655/27.03.1928 г. Съответно спорната реална част от 44 кв.м, която попадала в УПИ IV-68, която била посочена с № 3 и визуализирана със зелен цвят на скицата, и спорната реална част от 228 кв.м, която попадала в УПИ V-68, била посочена с № 4 и визуализирана със зелен цвят на скицата, били част от УПИ IX-6, кв. 27 по стария план на с. Х., който бил одобрен със заповед № 655/27.03.1928 г. Макар одобрените регулационни планове да нямали вещно- прехвърлително и отчуждително действие, то неправилното заснемане в регулационния план на северната граница на собствените му имоти, а съответно и неправилното заснемане на процесните реални части от недвижимите му имоти, като части от съседните имоти, създавало привидност за собственост в полза на ответниците. Той обаче бил действителният собственик на процесните реални части от имотите, които неправилно били заснети към имотите на ответниците, включително и към момента на одобряване на плана за регулация, който бил утвърден със заповед № 349/17.02.1989 г., в който грешно били отразени северните граници на поземлените му имоти, правото на собственост върху спорните реални части от недвижимите имоти (65 кв.м от УПИ –II-69, 280 кв.м от УПИ IV-68 и 228 кв.м от УПИ V-68) принадлежало на него и майка му (наследодател), по силата на съдебната спогодба и нотариалните актове. Фактически в регулационния план от 1989 г. била допусната грешка, тъй като не отразявал вярно северните граници на собствените му имоти и действително притежаваното от него право на собственост. Това обстоятелство било констатирано и от геодезист, към когото се обърнал, и който му изработил комбинирана скица, и обяснителна записка към нея, с цел предприемане на административна процедура за поправяне на грешката в плана от 1989 г.

Съгласно т. 4 и 5 на ТР № 8/23.02.2016 г. по т.д. № 8/2014 г. на ОСГК на ВКС обаче, когато реална част от един недвижим имот била заснета (инкорпорирана) към съседен имот, бил налице спор за материално право, а промяната на местоположението на граница между съседни имоти била свързана със спор за собственост. Възползвайки се от допуснатите грешки в плана, ответниците, без негово съгласие и позволение, завладели процесните реални части от имотите му. В този случай, при наличие на спор за материално

право, допуснатите в плана грешки на основните данни за имотите, се отстранявали не по административен ред, а след решаване на спора по съдебен ред. Ето защо за него бил налице правен интерес от предявяване на исковите по § 4, ал. 5, т. 6, б. „е” от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016г. Правният интерес от провеждането им бил свързан с бъдещата възможност, въз основа на едно евентуално влязло в сила съдебно решение в негова полза, да бъде изменен влезият в сила план за регулация, който бил утвърден със заповед № 349/17.02.1989 г., като бъдат отстранени грешките при заснемане на северните граници на собствените му УПИ XIII-63 и УПИ XII-63, а съответно и спорните реални части (65 кв.м от УПИ III-69, 280 кв.м от УПИ IV-68 и 228 кв.м от УПИ V- 68) бъдат отразени в границите, които съответствали на обема на действително притежаваното от него право на собственост. Целта на изменението било да бъдат нанесени два имота (УПИ XII-63 и УПИ XIII-63, кв. 27), чиито северни граници да отговарят на северната граница на УПИ X- 6, кв. 27 по плана на с. Х., който бил одобрен със заповед № 655/27.03.1928 г., както и на северната граница на УПИ IX-6, кв. 27 по плана на с. Х., който бил одобрен със заповед № 655/27.03.1928 г., които УПИ придобил, въз основа на съдебна делба, нотариални актове и наследствено правопримство.

Искането по същество е да се постанови решение, с което да се признае за установено по отношение на ответниците Л. К. Д. и М. Д. Д., че на основание съдебно - спогодителен протокол от 23.04.1957 г. по гр.д. № 490 по описа за 1957 г. на Старозагорския народен съд, н.а. за право на собственост върху недвижим имот, издаден по обстоятелствена проверка № 108/1987 г., н.а. за дарение на недвижим имот № 46/1987 г. и наследствено правопримство, ищецът е собственик на спорната реална част от 65 кв.м от процесния УПИ III-69, в кв. 27 от сега действащият план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 1150 кв.м., при граници на имота: от север - улица, от изток - УПИ IV-68, от юг - УПИ XIII-63 и УПИ XIV-63, от запад - УПИ XVII-70 и УПИ II-69, която спорна реална част, поради грешка в сега действащият кадастрален план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г. (изразяваща се в неправилно заснемане на северната имотна граница на собствения му УПИ XIII-63, кв. 27 от същия план), неправилно е заснета като част от същия собствен на тези ответници УПИ III-69, вместо като част от собствения му УПИ XIII-63, в кв. 27 по сега действащия кадастрален план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 969 кв.м, в това число придаваеми от общинско място 20 кв.м., ведно е построената в него жилищна сграда, при граници на имота: от север - УПИ III-69 и УПИ IV-68, от изток - УПИ XII-63, от юг - улица, от запад - УПИ XIV-63, с цел безспорното установяване на пространствения обхват на правото му на собственост на УПИ XIII-63, в кв. 27, и правилното му отразяване в сега действащият кадастрален план на с. Х. от 1989 г., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., и която спорна реална част от 65 кв.м, е посочена с № 1 и колорирана с жълт цвят на представената с поправената му искова молба от

12.07.2023 г. по делото - скица от 03.07.2023 г., при граници на същата част: от север — УПИ III-69, от изток - УПИ IV-68 (спорна реална част № 2 в жълто), от юг - УПИ XIII-63 и от запад - УПИ III-69, както и да се признае за установено по отношение на същите ответници Л. К. Д. и М. Д. Д., че на същото основание, ищецът е собственик на същата спорна реална част от 65 кв.м от техния УПИ III-69 в кв. 27 от сега действащият план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., посочена с № 1 и колорирана с жълт цвят на представената с поправената му искова молба от 12.07.2023 г. по делото - скица от 03.07.2023 г., при граници на същата част: от север — УПИ III-69, от изток - УПИ IV-68 (спорна реална част № 2 в жълто), от юг - УПИ XIII -63 и от запад - УПИ III-69, която спорна реална част, поради твърдяната в исквата молба грешка в кадастралния план, одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., неправилно била заснета като част от този собствен на тези ответници УПИ III-69, в кв. 27 от сега действащият план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., вместо като част от собствения му УПИ XIII-63, в кв. 27 по плана на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 969 кв.м, в това число придаваеми от общинско място 20 кв.м, ведно с построената в него жилищна сграда, при граници на имота: от север - УПИ III-69 и УПИ IV-68, от изток - УПИ XII -63, от юг - улица, от запад - УПИ XIV-63, и се осъдят тези ответници да предадат на ищеца владението на същата спорна реална част, която владеят без основание; да се признае за установено по отношение на ответниците Е. Д. М., И. Д. М., М. Х. М. и Н. Х. Ф., че на същото основание съдебно-спогодителен протокол от 23.04.1957 г. по гр.д. № 490 по описа за 1957 г. на Старозагорския народен съд, н.а. за право на собственост върху недвижим имот, издаден по обстоятелствена проверка № 108/1987 г., н.а. за дарение на недвижим имот № 46/1987 г. и наследствено правоприемство, ищецът е собственик на спорната реална част от 236 кв.м от процесния УПИ IV-68, в кв. 27 по плана на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 1160 кв.м (а по данъчни оценки - с площ от 2040 кв.м), при граници на имота: от север - улица, от изток - УПИ V-68, от юг - УПИ XII -63 и XIII -63, от запад - УПИ III- 69, която спорна реална част, поради грешка в сега действащия кадастрален план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г. (изразяваща се в неправилно заснемане на северната имотна граница на собствения му УПИ XIII -63, кв. 27 от същия план), неправилно е била заснета като част от този собствен на тези ответници УПИ IV-68, кв. 27, вместо като част от собствения му УПИ XIII -63, в кв. 27 по сега действащия кадастрален план на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 969 кв.м, в това число придаваеми от общинско място 20 кв.м, ведно е построената в него жилищна сграда, при граници на имота: от север - УПИ III-69 и УПИ IV-68, от изток - УПИ XII-63, от юг - улица, от запад - УПИ XIV-63, с цел безспорното установяване на пространствения обхват на правото му на собственост на УПИ XIII -63, в кв. 27 и правилното му отразяване в сега действащия кадастрален план на е. Х.. общ. Стара Загора, обл.С.З. от 1989г., одобрен със

заповед № 349/17.02.1989г., и която спорна реална част от 236 кв.м е посочена с № 2 и колорирана с жълт цвят на представената с поправената му искова молба от 12.07.2023 г. по делото - скица от 03.07.2023 г., при граници на същата част: от север - УПИ IV-68, от изток - УПИ IV-68 (спорна реална част № 3 в зелено), от юг - УПИ XIII-63 и от запад - УПИ III-69 (спорна реална част № 1 в жълто), както и да се признае за установено по отношение на същите ответници Е. Д. М., И. Д. М., М. Х. М. и Н. Х. Ф., че на същото основание ищецът е собственик на същата спорна реална част от 236 кв.м от процесния УПИ IV-68 в кв. 27 от сега действащият план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., посочена с № 2 и колорирана с жълт цвят на представената с поправената му искова молба от 12.07.2023 г. по делото - скица от 03.07.2023 г., при граници на същата част: от север - УПИ IV-68, от изток - УПИ IV-68 (спорна реална част № 3 в зелено), от юг - УПИ XIII-63 и от запад - УПИ III-69 (спорна реална част № 1 в жълто), която спорна реална част, поради твърдяната в исквата му молба грешка в кадастралната основа на плана, одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., неправилно била заснета с него като част от този собствен на тези ответници УПИ IV-68, в кв. 27 от сега действащият план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., вместо като част от собствения му УПИ XIII -63, в кв. 27 по плана на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 969 кв.м, в това число придаваеми от общинско място 20 кв.м, ведно с построената в него жилищна сграда, при граници на имота: от север - УПИ III-69 и УПИ IV-68, от изток - УПИ XII -63, от юг - улица, от запад - УПИ XIV-63, и се осъдят тези ответници да предадат на ищеца владението на същата спорна реална част, която владеят без основание; да признаете за установено по отношение на ответниците Е. Д. М., И. Д. М., М. Х. М. и Н. Х. Ф., че на същото основание съдебно-спогодителен протокол от 23.04.1957 г. по гр.д. № 490 по описа за 1957 г. на Старозагорския народен съд, н.а. за право на собственост върху недвижим имот, издаден по обстоятелствена проверка № 108/1987 г., н.а. за дарение на недвижим имот № 46/1987 г. и наследствено правоприемство, ищецът е собственик на спорната реална част от 44 кв.м в УПИ IV-68, в кв. 27 по плана на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 1160 кв.м (а по данъчни оценки - с площ от 2040 кв.м), при граници на имота: от север - улица, от изток - УПИ V-68, от юг - УПИ XII-63 и XIII-63, от запад - УПИ III-69, която спорна реална част, поради грешка в сега действащия кадастрален план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г. (изразяваща се в неправилно заснемане на северната имотна граница на собствения му УПИ XI-63, кв. 27 от същия план), неправилно била заснета като част от този собствен на тези ответници УПИ IV-68, вместо като част от собствения му УПИ XII -63, в кв. 27 по плана на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 922 кв.м, в това число придаваеми от общинско място 10 кв.м, при граници на имота: от север - УПИ IV-68 и УПИ V-68, от изток - УПИ XI-64, от юг - улица, от запад - УПИ XIII-63, с цел безспорното установяване на пространствения обхват на

правото ми на собственост на УПИ XII -63, в кв. 27 и правилното му отразяване в сега действащия кадастрален план на с. Х., Община и Област С.З. от 1989 г., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., и която спорна реална част е посочена с № 3 и колорирана в зелено на представената с поправената му искова молба от 12.07.2023 г. по делото - скица от 03.07.2023 г., при граници на същата част: от север - УПИ IV-68, от изток - УПИ V-68 (спорна реална част № 4 в зелено), от юг - УПИ XII-63 и от запад - УПИ IV-68 (спорна реална част № 2 в жълто), както и да се признае за установено по отношение на същите ответници Е. Д. М., И. Д. М., М. Х. М. и Н. Х. Ф., че на същото основание ищецът е собственик на същата спорна реална част от 44 кв.м в УПИ IV-68 в кв. 27 от сега действащия план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., посочена с № 3 и колорирана в зелено на представената с поправената му искова молба от 12.07.2023 г. по делото - скица от 03.07.2023 г., при граници на същата част: от север - УПИ IV-68, от изток - УПИ V-68 (спорна реална част № 4 в зелено), от юг - УПИ XII-63 и от запад - УПИ IV-68 (спорна реална част № 2 в жълто), която спорна реална част, поради твърдяната в исквата му молба грешка в плана, одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., неправилно била заснета като част от този собствен на тези ответници УПИ IV-68, вместо като част от собствения му УПИ XIII-63, в кв. 27 по плана на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 922 кв.м, в това число придаваеми от общинско място 10 кв.м, при граници на имота: от север - УПИ IV-68 и УПИ V-68, от изток - УПИ XI-64, от юг - улица, от запад - УПИ XIII-63, и се осъдят тези ответници да предадат на ищеца владението на същата спорна реална част, която владеят без основание; да се признае за установено по отношение на ответника М. Х. М., че на същото основание съдебно-спогодителен протокол от 23.04.1957 г. по гр.д. № 490 по описа за 1957 г. на Старозагорския народен съд, н.а. за право на собственост върху недвижим имот, издаден по обстоятелствена проверка № 108/1987 г., н.а. за дарение на недвижим имот № 46/1987 г. и наследствено правоприемство, ищецът е собственик на спорната реална част от 228 кв.м от процесния УПИ V-68, кв. 27 по плана на с. Х., Община и Област С.З., с площ от 900 кв.м, при граници на имота: от север - улица, от изток - УПИ VI-64а и УПИ XI-64, от юг - УПИ XII-63, от запад - УПИ IV-68, която спорна реална част, поради грешка в сега действащия кадастрален план на с. Х. одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г. (изразяваща се в неправилно заснемане на северната имотна граница на собствения му УПИ XII-63, кв. 27 от същия план), неправилно била заснета като част от този собствен на този ответник УПИ V- 68, вместо като част от собствения на ищеца УПИ XII-63, в кв. 27 по плана на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 922 кв.м, в това число придаваеми от общинско място, 10 кв.м., при граници на имота: от север - УПИ IV-68 и УПИ V-68, от изток - УПИ XI-64, от юг - улица, от запад - УПИ XIII-63, с цел безспорното установяване на пространствения обхват на правото му на собственост върху УПИ XII-63, в кв. 27 и правилното му

отразяване в сега действащия кадастрален план на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., и която спорна реална част е посочена с № 4 и колорирана със зелен цвят на представената с поправената му искова молба от 12.07.2023 г. по делото - скица от 03.07.2023 г., при граници на същата част: от север - УПИ V-68, от изток - УПИ VI-64а и УПИ XI-63, от юг - УПИ XII-63 и от запад - УПИ IV-68 (спорна реална част № 3 в зелено), както и да се признае за установено по отношение на ответника М. Х. М., че на същото основание ищецът е собственик на спорната реална част от 228 кв.м в УПИ V-68 в кв. 27 от сега действащият план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., посочена с № 4 и колорирана в зелено на представената с поправената му искова молба от 12.07.2023 г. по делото - скица от 03.07.2023 г., при граници на същата част: от север - УПИ V-68, от изток - УПИ VI-64а и УПИ XI-63, от юг — УПИ XII-63 и от запад - УПИ IV-68 (спорна реална част № 3 в зелено), която спорна реална част, поради твърдяната в исквата му молба грешка в кадастралната основа на плана, одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., неправилно била заснета с него като част от този собствен на този ответник УПИ IV-68 в кв. 27 от сега действащият план на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., вместо като част от собствения на ищеца УПИ XII-63, в кв. 27 по плана на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., с площ от 922 кв.м, в това число придаваеми от общинско място 10 кв.м, при граници на имота: от север - УПИ IV-68 и УПИ V-68, от изток - УПИ XI-64, от юг - улица, от запад - УПИ XIII-63, и се осъди този ответник да предаде на ищеца владението на същата спорна реална част, която владее без основание, като съдебното решение бъде придружено от скица-проект, която да бъде основание за изменение на плана на с. Х., Община и Област С.З., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., и записване в кадастралния му регистър на действителния собственик на спорните реални части по реда на § 4, ал. 5, т. 6, б. „е” от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. Претендира за сторените по делото разноски.

Ответниците Л. К. Д. и М. Д. Д. не са подали писмен отговор, а в съдебно заседание, чрез пълномощника си, оспорват предявените срещу тях искове, които молят съда да отхвърли, като неоснователни и им присъди сторените по делото разноски, с възражения и доводи, изложени подробно от пълномощника им в съдебно заседание и в представена писмена защита.

Ответникът Е. Д. М. не е подал писмен отговор. В първото съдебно заседание оспорва предявените срещу него искове.

Ответникът И. Д. М. оспорва предявените срещу него искове, които моли съда да отхвърли, като неоснователни, с възражения и доводи, изложени подробно в подадения в срок отговор, в хода на делото по същество и в подадена от същия ответник писмена защита.

Ответниците Н. Х. Ф. и М. Х. М., чрез пълномощника си, оспорват предявените срещу тях искове, които молят съда да отхвърли, като неоснователни и им присъди сторените по делото разноски, с възражения и

доводи, изложени подробно в подадените в срок отговори, в хода на делото по същество и в представена от пълномощника им писмена защита.

Въззивният съд, след като подложи на самостоятелна преценка доказателствата и обсъди становището на страните, при съблюдаване на очертаните с въззивната жалба предели на въззивното производство намира за установено следното: Съдът споделя изцяло съображенията на районния съд, изложени в обжалваното решение и препраща към тях на основание чл. 272 ГПК.

Съдът възприема заключението по назначената пред първата инстанция СТЕ, тъй като същото е обосновано и мотивирано и се основава на събраните по делото доказателства и изцяло обосновава изводите си на установеното в него.

Безспорно е по делото, че с договор за покупко-продажба, отразен в н.а. № 93/1940 г., С.Д.С. е продал на синовете си П., Д. и Д. С.Д. дворно място с постройките в с. Х., С., с площ от 5,6 дка (л. 163). Същото е било заснето с планоснимачен номер 6 по кадастралния и регулационен план на с. Х., уличната регулация, по който е одобрена с указ № 143/21.03.1928 г., а дворищната - със заповед № 655/27.03.1928 г. С този план за същият имот са отредени парцели II- 6, III-6, IX-6 и X-6, в кв. 27, (т. 1 ЗСТЕ, л. 378). В разписния списък същите парцели II, III, IX и X, отредени за процесния имот с пл. № 6, в кв. 27, са записани общо на „братя н- ци Д.С., н-ци П.С. и М. С.“, видно от Приложение № 8 към т. 1.1 от ЗСТЕ (л. 378 и 434).

Със съдебно-спогодителен протокол от 23.04.1957 г., по гражданско дело № 490/1957 г. на Старозагорския народен съд, съсобственият имот е поделен между тях, като в дял на П.С.Д. е поставено дворно място от 2 дка в с. Х., за което е отреден парцел II-6, в кв. 27 по плана на селото, в дял на Д.С.Д. е поставено дворно място от 2 дка в с. Х., за което е отреден парцел III-6, в кв. 27 по същия план на селото, и в дял на Д.С.Д. е поставено дворно място от 2 декара в с. Х., за което са отредени парцели IX-6 и X-6, в кв. 27 по същия план на селото (л. 8). В спогодбата е добавено, че северната гранична линия на тези два парцела IX- 6 и X-6 минава успоредно на улицата от юг и е на разстояние 13 метра от жилищната сграда на Д.С.Д..

Към момента на одобряване на спогодбата е бил в сила чл. 40 от ЗПИНМ (в ред. му преди изм., обн. Изв., бр. 68/1959 г., отм.), който е въвеждал забрана за придобиване на реални части от парцели чрез двустранни или едностранни правни сделки (завети), чрез съдебна делба или по давност в случаите, когато тези части не отговарят по размери на изискванията за обособяване на самостоятелен парцел и преди да са били обособени като такива по установения в закона ред. В изречение трето на същият чл. 40 ЗПИНМ (отм.) е било предвидено изключение от това правило, което касае хипотезите, при които реалната част от парцела се включва в съседен, при спазване на действащите разпоредби. При него със спогодбата е уговорено именно такова изместване на 13 метра на север от жилищната му сграда в същото място на регулационната граница между поставените в дял с тази спогодба на дялото на

ищеца - Д.С.Д. парцели X-6 и IX-6, и поставените в дял със същата спогодба на братята му П.С.Д. и Д.С.Д. съседни от север парцели II-6 и III-6. Така придадените му с нея реални части от последните, се включват именно в и стават част от неговите съседни от юг парцели X-6 и IX-6. Това е станало със спогодбата по взаимно съгласие на всички пряко заинтересовани собственици. Такава правна възможност е била предвидена в действащият тогава §76, ал. 1 ППЗПИНМ (отм.), според който очертаванията и размерите на парцелите по влезлите в сила дворищнорегулационни планове могат да се изменят, когато това се иска от пряко заинтересуваните собственици и изменението не противоречи на действащите разпоредби. Изместването на горепосочената регулационна граница и изменението с това на очертаванията и площта на горепосочените парцели, е било поискано от одобрилият същата спогодба съд, и същите парцели са били обособени предварително от органите по §76 ППЗПИНМ (отм.), преди одобряването ѝ, както са повелявали действащите тогава норми на §304, ал. 1 и 2 ППЗПИНМ (отм.). Това преместване на тази регулационна граница, съгласно уговореното в спогодбата, е било нанесено след одобряването ѝ в плана, което е видно от т. 2.1 от ЗСТЕ, според която, границата между парцели II-6 и III-6 от северната страна и парцели IX-6 и X-6 от южната страна е минавала по задрасканата с червени кръстчета регулационна граница, преминавала в близост до постройката в парцел III-6 така, както е отразено на Приложение № 1 и на скицата към Приложение № 3 към ЗСТЕ (л. 379, 391 и 400), и от отговорите на вещото лице при изслушването му в съдебно заседание на 27.02.2025 г. по делото (л. 442). В случая регулационните граници на горепосочените процесни имоти са придобили правното значение на имотни с одобрението на спогодбата и отразяването ѝ в плана от 1928 г., а изменението е станало по волята на съсобствениците в нея, а не съобразно кадастралната основа (§76, ал. 1 ППЗПИНМ отм.). Затова е неоснователно възражението на ответника М. М. за частична нищожност на съдебната спогодба.

В съдебната спогодба от 1957г. е уговорено също, че понеже новопроектираната улица, намираща се на север от дворните места на П.С.Д. и Д.С.Д., не е открита, и няма изгледи да се отрие скоро, Д.С.Д. се съгласява и отстъпва на брат си Д.С.Д., по източната граница на дворището си, път с ширина 6 метра, който започва от южната граница на двора на Д.С.Д. и стига на съществуващата сега улица от юг, като също така отстъпва правото на брат си П.С.Д. на път с ширина пет метра, който ще минава по западната граница на дворището на Д.С.Д., и започва от южната граница на двора на П.С.Д., и свършва на улицата от юг, като за така оставените пътища от изток и запад на дворището си. Посочените ивици земя остават в собственост на Д.С.Д., а върху тях той учредява право на преминаване с неопределен срок (л. 8).

От т. 2.2 на ЗСТЕ се установява, че в дворищно-регулационния план на с. X. от 1928 г. е извършено през 1980 г., регулационно изменение по особения ред на чл. 93 ППЗСТУ (отм.), което е одобрено със заповед № 128/30.06.1980 г. С нея е утвърдено слИ.ето в един на досегашните парцели II-6, III-6, IX-6 и X-

6, кв. 27, по плана на с. Х., и разделянето им след това по червените черти на парцели II, III, IX, X, XIII и XIV- 6 в същия квартал така, както е посочено на скицата към приложение № 3 към ЗСТЕ (л. 315, 317, 380 и 400). Това регулационно изменение е нанесено на плана от 1928 г. така, както е посочено на Приложение № 1 към ЗСТЕ (л. 391). Със това изменение границата между новосъздадените парцели III-6, XIII-6 и XIV-6, от северната страна и парцелите IX-6 и X-6 от южната страна е предвидено да минава на юг от задрасканата с червени кръстчета регулационна граница така, както е посочено на скицата в Приложение № 3 към ЗСТЕ (л. 400). Между посочените парцели не е отразена имотна граница. След посоченото регулационно изменение те са отредени за един и същ имот - пл. № 6, поради което между тях има само регулационни граници (л. 380). В разписния лист, приложен в преписката - Приложение № 3, за имот с пл. № 6, са записани, като собственици: на н-ци Д.С. - парцел III, кв. 27, прот. 23.IV.57 г., на н-ци П.С. - парцел II, кв. 27, прот. 23.IV.57 г.; М. С. - парцел IX, кв. 27, прот. 23.IV.57 г. и парцел X, кв. 27, прот. 23.IV.57 г. (л. 405). Според вещите лица, тази регистрация на собствеността е изходна, преди регулационното изменение със заповед № 128/30.06.1980 г. (л. 380). От отговорите на вещото лице в съдебно заседание на 27.02.2025 г. се установява, че тази граница между процесните имоти, в последващия вече кадастрален и регулационен план от 1989 г., е заснета като имотна граница, а в плана от 1928 г. има само регулационна граница (л. 400 и 442). От т. 2.2 на ЗСТЕ, приложение № 3 към ЗСТЕ и представената от Община С.З. административна преписка по регулационното изменение от 1980 г. (л. 313-322, 380 и 399-409), се установява, че е инициатирано с молба - декларация от 10.04.1980 г. на лицата Е.П. С., Т.П.С. и М. С., чиито подписи под молбата, са нотариално заверени от секретаря на ОБНС с. К. (л. 322), който е имал право да завери нотариално подписите според действащата към този момент норма на чл. 97 ЗУС (Обн. ДВ, бр. 23/1976 г., отм. ДВ, бр. 59/1994 г.). С това е спазено законовото изискване на чл. 93, ал. 4, изр. 1 ППЗТСУ (отм.) за нотариална заверка на искането по ал. 1 на чл. 93 ППЗТСУ (отм.).

Първото от подписалите молбата за регулационното изменение лице е посочено като- Е.П. С., който е син и единствен наследник на починалия си баща Д.С.Д. (л. 319). В представеното по делото удостоверение за наследници на Д.С.Д. сина му Е.С. е записан с бащиното име Д., а след смъртта си през 1983 г. е оставил за наследници по закон - преживялата го съпруга Н.С.С., починала на *** г., и двете им дъщери - М.Е.М., починала на *** г., и оставила за свои наследници по закон - преживелият я съпруг Д.И. М., починал на 02.01.2021 г., и двамата им сина - ответниците по делото - И. Д. М. и Е. Д. М., и Р.Е. Х., починала на *** г., и оставила за наследници по закон - преживелият я съпруг Христо М. Х., починал на *** г., и двете им деца - ответниците по делото - М. Х. М. и Н. Х. Ф. (л. 306-307 и 319).

Вторият подписал молбата за регулационно изменение е Т.П.С., който представеното към преписката удостоверение, с изх. № 43/10.04.1980 г. на

Кметството в с. Х., е син и единствен наследник на починалия си баща П.С.Д. (л. 319).

Третият подписал молбата за регулационно изменение от 1980 г. Д.С.Д., който по силата на съдебно-спогодителния протокол от 1957 г. е придобил и е бил единствен собственик на останалите процесни парцели IX-6 и X-6, в кв. 27 на с. Х.. В молбата той е посочен само с две имена - М. С., но точно с това име М. С. е записан в разписния лист към плана от 1928 г., преди регулационно му изменение от 1980 г. (л. 320 и л.405), и в разписния списък към същия план от 1928 г., след това регулационно изменение от 1980 г. /л. 434/. Това се потвърждава и от писмо от 11.04.1980 г. на началника на управление „АБ“ и главния специалист на ОНС - С.З., до ОбНС К., с което първоначално преписката е била върната за отстраняване на неправилно отразеният в нея като покойник, М. С., който е жив и се е подписал под молбата и върху скицата - проект (л. 406-407).

Молбата за регулационно изменение на дворищно-регулационния план на с. Х. от 1928 г., е била подадена от всички пряко заинтересовани към момента на подаването ѝ собственици - Е.С., който по наследство от баща си Д.С. е придобил поставеният в негов дял със съдебно-спогодителния протокол от 1957 г. процесен парцел III-6, кв. 27 на с. Х., Т.С., който по наследство от своя баща П.С. е придобил поставеният в негов дял със съдебно-спогодителния протокол от 1957 г. процесен парцел II-6, кв. 27 на с. Х. и Д. С., който по силата на съдебно-спогодителния протокол от 1957 г. е придобил и е бил към този момент собственик на останалите процесни парцели IX-6 и X-6, кв. 27 на с. Х. (чл. 32, ал. 2 ЗТСУ отм., чл. 93, ал. 1 ППЗСТУ отм.). Всички собственици са поискали да се измени по тяхно съгласие дворищно-регулационния план на с. Х. в частта му за собствените им парцели на основание чл. 93 ППЗСТУ (отм.) така, както е показано на скицата - проект (л. 317 и 322). Искането им е одобрено със заповед № 128/30.06.1980 г. по чл. 93, ал. 5 ППЗСТУ отм. (л. 315). Утвърдено е сЛИ.ето в един на досегашните парцели II-6, III-6, IX-6 и X-6, кв. 27, по плана на с. Х., и разделянето им след това по червените черти на парцели II, III, IX, X, XIII и XIV- 6, в същия квартал така, както е посочено на скиците - л. 315, 317, 380 и 400. Това регулационно изменение е нанесено на плана от 1928 г. така, както е посочено на Приложение № 1 към ЗСТЕ (л. 391). С него границата между новосъздадените парцели III-6, XIII-6 и XIV-6 от северната страна и парцели IX-6 и X-6 от южната страна е регламентирано да минава на юг от задрасканата с червени кръстчета регулационна граница така, както е посочено на скицата в Приложение № 3 към ЗСТЕ (л. 400). От издаването ѝ на 30.06.1980 г., дворищно-регулационният план на с. Х. е изменен така, както е показано на скицата - проект (л. 317). Същото му регулационно изменение се счита приложено веднага, защото е станало по взаимно съгласие на всички пряко заинтересовани собственици (чл. 32, ал. 2 ЗТСУ отм. и чл. 93, ал. 1 ППЗТСУ отм.). Очертанията/имотните граници и площта на собствените им съседни имоти са такИ., каквито ги предвижда това изменение. При тази

хипотеза, регулационните граници при изменението придобит с одобряването му с посочената заповед правното значение на имотни, а не съобразно кадастралната основа по съдебно-спогодителния протокол от 1957 г. След това изменение, регулационната и имотната граница между парцелите X-6 и IX-6 на дядото на ищеца Д.С.Д. от една страна, и парцелите II-6, XIII-6, III-6 и XIV-6 на синовете Е.С. и Т.С. и наследници на неговите братя - Д.С.Д. и П.С.Д., от друга страна, е предвидената с червена линия на скицата - проект в изменението, която е преместена, според вещите лица, на около 13 метра на юг в имотите на дядото на ищеца (л. 317).

При такова изменение на дворищно-регулационния план по съгласие на всички пряко заинтересуваните собственици, регулационните линии получават значението и на имотни граници от момента на влизане в сила на заповедта за одобряване на това изменение на дворищно-регулационния план, защото същото е извършено по волята на всички пряко заинтересувани собственици, а не съобразно кадастралната основа.

С представения нотариален акт № 108/20.11.1987 г. за право на собственост върху недвижим имот, издаден по обстоятелствена проверка, майката на ищеца - Д.Д.Д. е била призната за собственик по давностно владение, наследство и съдебна делба, на дворно място от 1375 кв.м с построените в него едноетажна жилищна сграда и стопанска постройка, представляващо процесния парцел X-6, от кв. 27 по плана на с. Х., и на празно дворно място от 1335 кв.м, представляващо процесния парцел IX-6, от кв. 27 по плана на с. Х. (л. 9). Същата е дарила след това на ищеца, с представения н.а. № 46/20.11.1987 г., празното си дворно място от 1335 кв.м, представляващо процесния парцел IX-6, от кв. 27 по плана на с. Х. (л. 10).

Видно от т. 1.3 на ЗСТЕ е, че от 1989 г. е налице нов кадастрален и регулационен план на с. Х., като със заповед № 349/17.02.1989 г. - Приложение № 2, е бил одобрен застроителния и регулационен план на същото село (л. 378 и 393). По този план са отразени имоти с пл. №№ 63, 68 и 69, за които в кв. 27 са отредени съответно УПИ XII-63, УПИ XIII-63, УПИ XIV-63 - за имот 63, УПИ IV-68 и УПИ V-68 - за имот 68, и УПИ II-69 и УПИ III-69 - за имот 69 (л. 378). На всички посочени УПИ, вътрешните регулационни граници минават по имотните такИ. или са вътре в съответния имот, като не са предвидени придаваеми по регулация места по вътрешните регулационни граници, и не са налице придаваеми места по §8 от ПР на ЗУТ, като са налице придаваеми части от улица с осови точки 84 - 86 към УПИ XII-63, УПИ XIII-63, и УПИ XIV-63 (които понастоящем са собственост на ищеца - б.р.), и отчуждаеми части за улица с осови точки 89 - 90 от имот 68 и от имот 69 (които понастоящем са собственост на ответниците).

От т. 2.3 на ЗСТЕ е видно, че по плана от 1989 г., в който регулационния план на с. Х. е одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г. - Приложение № 2 към ЗСТЕ, са отразени имоти с пл. №№ 63, 68 и 69, за които в кв. 27 са отредени съответно - УПИ XII-63, УПИ XIII-63, УПИ XIV-63 за поземлен имот 63, и УПИ IV-68 и УПИ V-68 за поземлен имот 68, и УПИ II-69 и УПИ III-69 за

поземлен имот 69 (л. 380 и 393). Процесната имотна граница между поземлени имоти 68 и 69 от север, и поземлен имот 63 от юг, съответно процесната регулационна граница между УПИ III-69, УПИ IV-68 и УПИ V-68 от север и УПИ XII-63, УПИ XIII-63 и УПИ XIV-63 от юг, съответстват на процесната регулационна граница по предходния план от 1928 г., след регулационното изменение със заповед № 128/30.06.1980 г. (л. 380). От т. 1.4 на ЗСТЕ се установява, че със заповед № 3998/12.11.1990 г. е одобрен проект за изменение на кадастралната граница между имоти пл. №№ 64а и 68 в кв. 27 по плана на с. Х., и изменение на дворищната регулация по същата, видно от скицата - проект № 1908/09.09.1990 г., неразделна част от заповедта (с регулационна преписка по чл. 32 ЗТСУ) - Приложение № 5 (л. 378 и 422-427). От т. 1.5 на ЗСТЕ е видно, че със заповед № 4540/02.12.1991 г. е одобрен проект за изменение на дворищната регулация в кв. 27 по плана на с. Х., за парцели II-69 и III-69, отразено на скицата - проект № 3946/18.11.1991 г., неразделна част от заповедта (регулационна преписка по чл. 93 ППЗТСУ) - Приложение № 6 (л. 378 и 428-432). От т. 1.7 на ЗСТЕ е видно, че по молба на ищеца и неговата майка от 01.10.1996 г., след извършена техническа анкета в кв. 27 за процесните имоти пл. №№ 63, 68 и 69 в с. Х., на основание чл. 32, т. 2 ЗТСУ (отм.), със заповед № 532/14.04.1997 г., е одобрено попълването на кадастралната основа по съществуващата граница на имот пл. № 63, 68, 69, в кв. 27 по плана на с. Х., отбелязана с кафяв туш върху скица № 5400/21.11.1996 г. - Приложение № 4 към ЗСТЕ (л. 378 и 411-421). С тази техническа анкета е отстранена грешка в кадастралния план, която касае неточното отразяване на поземлен имот 63 по източната и по западната му граници. Подходът към ПИ 68 между оградата в източната част на ПИ 63 и тази по западната граница на ПИ 64, както и подходът към ПИ 69 между масивната ограда и „НС“, и източните имотни граници на ПИ 61 и ПИ 62 са били отразени неправилно в кадастралния план. Според вещите лица, тези подходи следвало да са част от ПИ 63, предвид съответствието на ПИ 63 с УПИ IX-6 и УПИ X-6 в кв. 27 по плана от 1928 г. и приложения по делото протокол от 23.04.1957 г., според който, тези ивици, оставени за подходи, си остават собственост на Д.С.Д. (л. 378-379). Според вещите лица, след извършените изменения на кадастралния план и на плана за регулация до момента, площите на процесните имоти и на урегулираните поземлени имоти в кв. 27, по създадения цифров модел на кадастралния план и на плана за регулация на с. Х., са, както следва: - площ на ПИ 63 - 2643 кв.м, площ на ПИ 68 - 2180 кв.м, от който ПИ 68 се отчуждават за улица 82 кв.м; площ на ПИ 69 - 2257 кв.м, от който ПИ 69 се отчуждават за улица 61 кв.м; УПИ XII-63 - 920 кв.м, в това число 5 кв.м, придаваеми от улица, УПИ XIII-63 - 957 кв.м, в това число 6 кв.м придаваеми от улица, УПИ XIV-63 - 784 кв.м, в това число 7 кв.м, придаваеми от улица; УПИ IV-68 - 1205 кв.м, и УПИ V-68 - 893 кв.м; УПИ III-68 - 1188 кв.м и УПИ II-69 - 1008 кв.м; площта на западния подход е 286 кв.м, а площта на източния подход е 253 кв.м (л. 379).

От т. 3 на ЗСТЕ е видно, че при извършения от вещите лица оглед и

заснемане на място се е установило, че не е налице постройка или ограда, която навлиза в някой от съседните имоти по плана от 1989 г. На място е извършено инструментално геодезическо заснемане на съществуващи огради по процесната граница, което е отразено на комбинирана скица № 1 и комбинирана скица № 2, която отразява осъвместяване на действащия кадастрален план и план за регулация с извършеното геодезическо заснемане. Заснети са и контролни точки от съществуващи на място и отразени в кадастралния план сгради. Заснетите на място граници и контролни елементи са отразени от вещите лица с кафяв цвят на комбинирана скица № 1 и комбинирана скица № 2. Заснетата на място граница, отразена с кафяв цвят, навлиза, според вещите лица, в ПИ 68 и ПИ 69 с 30 до 40 см. Заснемането е по северната страна на каменен зид с ширина от 40-50 см. На място при заснемането е посочено от собственика на ПИ 63, че каменният зид попада в неговото място (л. 380-381 и 387-389).

От т. 4 на ЗСТЕ е видно, че при извършеното проучване и заснемане на място, видно от комбинирана скица № 1, в плана от 1989 г., в който регулационния план на с. Х. е одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г. - Приложение № 2, в УПИ XIII-63 има отразени две постройки: постройка със сигнатура „пМЖ“, отстояща на 3.40 м от северната имотна и регулационна граница съответно на ПИ 63 и УПИ XIII-63, и постройка със сигнатура „МЖ“, северната фасада на която представлява и имотна граница, съответно регулационна граница на УПИ XIII-63 (л. 381). Посочените сгради вещите лица са проверили с контролни чрез контролно геодезическо заснемане на точки от тях - комбинирана скица № 1 (л. 381 и 387). Към момента постройката със сигнатура „МЖ“ е разширена и попада в два урегулирани поземлени имота - в УПИ XIII-63 и в УПИ XIV-63 (л. 381 и 387).

От т. 5 на ЗСТЕ се установява, че заснетата на комбинирана скица № 1 на място фасада на постройка „МЖ“ в УПИ XIII-63, отразена с кафяв цвят, навлиза в ПИ 68 и ПИ 69 с 30 до 40 см, което отклонение на практика представлява, според вещите лица, грешно отразяване на фасадата на тази постройка в кадастралния план, защото тя е съществувала към момента на изработването му и е отразена на него, а тази фасада представлява и имотна граница на ПИ 63 с ПИ 69 и ПИ 68, а заснетата на място граница между ПИ 63 и ПИ 68, отразена с кафяв цвят, навлиза в ПИ 68 и ПИ 69 с 30 до 40 см. Заснемането е по северната страна на каменен зид с ширина от 40-50 см. На място при заснемането е било посочено от собственика на ПИ 63, че каменният зид попада в неговото място. Това отклонение на практика представлява грешно отразяване на границата в кадастралния план, ако се приеме, че целият зид с ширина 40-50 см попада в ПИ 63 така, както собственика на ПИ 63 го е показал на място, като каменният зид е от т. 2, през т.1 и т. 4, до т. 5 Комбинирана скица № 2 (л. 381 и 389).

От отговорите на вещото лице в съдебно заседание на 27.02.2025 г. се установява още, че на място вещите лица са извършили оглед и заснемане, и на комбинирана скица № 1 и на комбинирана скица № 1-1, с кафяв цвят са

отразили заснетите на място граници, огради и контролни точки от съществуващите сгради, които са измерили (л. 387-389 и 442-443). Между точки 2 и 10 на запад на комбинирана скица № 1.1, този участък представлява фасада на постройки в една линия по кафявата линия, която вещите лица са отразили на заснемането (л. 388). От т. 2 през т. 1, т. 4 до т. 5, на място, съществува, според вещите лица, каменен зид - ограда (л. 388 и 442). На различни места е различна височината, а на други е около 50-60 см височина, а ширината на оградата е около 50 см, като на място, при заснемането, собственикът на УПИ XIII е посочил, че този каменен зид е изцяло в негово място и затова вещите лица са взели северната част на този зид, която е отразена от тях с кафяв цвят на комбинирана скица № 1-1 (л. 388 и 442). Според вещите лица, единствено от т. 5 на изток на комбинирана скица № 1-1 няма ограда, която вещите лица са маркирали като имотна граница - продължение на заснетата ограда (л. 388 и 442). Вещите лица не са могли да открият данни кога е била поставена тази ограда, но същата е стара (л. 442). Според вещото лице, от т. 4 до т. 5 на същата горепосочена комбинирана скица има каменна зидария с бетонна шапка отгоре, но между т. 4 и т. 2 е почти съборена, като вещите лица не са изследвали дали същата ограда има основи (л. 442). Според вещото лице същата ограда не изглежда като струпани камъни, а е била част от зид, който е частично съборен на места (л. 442).

Според вещото лице, спрямо действащият регулационен и кадастрален план, тази ограда навлиза в северните имоти с 30-40 см съобразно заснемането, което са направили, като кафявата е върната граница, която не е била отразена правилно в действащият кадастрален и регулационен план, или е взета като граница южната част на този зид (л. 442). Разликата е същата от 30-40 см, от който порядък този зид навлиза и в имотите на ищеца, според който зидът е в неговото място, като в действителност вещите лица са констатирани това отклонение, че кафявата граница по горепосочената скица е по северната част на зида, а според същите може да се приеме, че черната имотна граница по сега действащият кадастрален план е по южната част на зида. (л. 443)

От т. 3.1 и 3.2 на ЗСТЕ се установява, че от 1928 г. до момента са извършвани следните промени относно процесната граница: планът от 1928 г., одобрен с указ № 143/21.03.1928 г. и със заповед № 655/27.03.1928 г., е бил изменен с преписка за регулационно изменение, одобрено със заповед № 128/30.06.1980 г., с която е утвърдено слИ.ето на парцели II-6, III-6, IX-6 и X-6 в кв. 27 по плана на с. X. в един и разделянето след това по червените линии на парцели II, III, IX, X, XIII и XIV- 6 в същия квартал така, както е отразено на Приложение № 3 към ЗСТЕ (л. 382 и 399-409). Регулационното изменение по тази преписка е нанесено на плана от 1928 г., което е видно от Приложение № 1 към ЗСТЕ (л. 391). С посоченото изменение е извършена промяна на северните граници на УПИ IX-6 и УПИ X-6 в кв. 27 по плана на с. X., като същата е преместена на юг от предходната регулационна граница и доколкото може да се установи, на около 13 м от сградите в УПИ III-6 (л. 382). По

действащият кадастрален и регулационен план на с. Х. от 1989 г., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г. за застроителния и регулационен план; не са установени промени на плана за регулация, които касаят северните граници на процесните УПИ XII-63 и УПИ XIII-63 в кв.27 по плана на с. Х..

На *** г. майката на ищеца - Д.Д.Д. е починала и за свой единствен наследник по закон е оставила ищецът, неин син (л. 11). По силата на наследствено правоприемство същият е станал собственик на УПИ XIV-63 и УПИ XIII-63, с постройките в тях, в кв. 27 по плана на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., които са наследени от наследодателя Д.С.Д.. Въз основа на дарение, извършено с н.а. № 46/1987 г. е станал собственик и на УПИ XII-63, все в кв. 27 по плана на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., в очертанятията и размерите на същите така, както са отразени в този кадастрален и регулационен план, одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., след попълване приживе на неговата майка, по нейна и по молба на ищеца, след техническа анкета, на основание чл. 32, т. 2 ЗТСУ (отм.), със заповед № 532/14.04.1997 г., на кадастралната основа на съществуващата граница на имоти с пл. №№ 63, 68 и 69, в кв. 27 по плана на с. Х., отбелязана с кафяв туш върху скица № 5400/21.11.1996 г. (л.109 и 411-412).

Поради изложените факти и обстоятелства съдът намира, че ищецът не е собственик на претендираната спорна реална част от 65 кв.м от собствения на ответниците Л. К. Д. и съпругата му М. Д. Д., на основание закупуването му на името на последния с представения по делото н.а. № 176/2017 г. - УПИ III-69, с постройките в него, в кв. 27, в очертанятията и площта от 1160 кв.м на същият имот по плана на с. Х., одобрен със заповед № 4540/09.12.1991 г., означена с № 1 и колорирана с жълт цвят на скицата от 03.07.2023 г. на лист 128 от делото (л. 109, 128 и 253-254). Установи се, че ищецът не е собственик и на спорните реални части от 236 кв.м и от 44 кв.м от съсобствения, по наследство, на ответниците Е. Д. М., И. Д. М., М. Х. М. и Н. Х. Ф. - УПИ IV-68, с постройките в него, в кв. 27, в очертанятията и площта от 1160 кв.м на същия имот по плана на с. Х., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., означени с № 2 и 3, и колорирани съответно с жълт и зелен цвят на същата скицата от 03.07.2023 г. на лист 128 от делото (л. 109, 128 и 306-307). Ищецът не е собственик и на спорната реална част от 228 кв.м от собствения на ответника М. Х. М., по завещание от Н.С.С., видно от представения констативен н.а. № 122/2019 г. - УПИ V-68, с постройката в него, в кв. 27, в очертанятията и площта от 900 кв.м на същия имот по плана на с. Х., одобрен за него със заповед № 3998/12.11.1990 г., означена с № 4 и колорирана със зелен цвят на същата скицата от 03.07.2023 г. на лист 128 от делото (л. 109, 128 и 166).

При тези установени по делото обстоятелства, съдът намира, че предявените искове по §4, ал. 5, т. 6, б. „е” от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Обн., ДВ, бр. 4/2017 г., изм. и доп.), и по чл. 108 ЗС са неоснователни, поради което правилно са отхвърлени

изцяло от районния съд.

Съгласно практиката на ВКС, при изменение на дворищно-регулационния план на основание съгласие на всички пряко заинтересовани собственици, не може да се търси установяване на грешка в кадастралната основа между съседните имоти, защото регулационната граница на парцелите получава автоматично значението на имотна, а новите регулационни линии стават кадастрална основа на имотите, като местоположението на действителната имотна граница и неговото установяване чрез иска по чл. 32, ал. 1, т. 2 ЗТСУ отм. (сега по §4, ал. 5, т. 6, б. „е” от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г., респективно по чл. 54, ал. 2 ЗКИР в зависимост от одобряването на КККР), е недопустимо, защото изменението на регулацията е по желание на собствениците, а не въз основа на кадастралната основа, която е релевантна за регулационните предвиждания. Когато регулационния план е изменен по искане на всички пряко заинтересовани собственици при действието на ЗТСУ (отм.) и заповедта за изменение на плана е влязла в сила, регулацията следва да се счита за приложена. При наличие на несъответствие между имотните граници по предходен кадастрален план с тези в последващия, които съответстват на границите на урегулираните имоти по изменен регулационен план, не може да се приеме, че е налице грешка в кадастралната основа по смисъла на чл. 54, ал. 2 ЗКИР. След като заинтересуваните собственици веднъж вече са изразили волята си за начина, по който следва да бъде извършено изменението на регулационния план пред общинската администрация и не са обжалвали издадената въз основа на тяхното искане заповед за изменението му, включително с твърдението, че същата не съответства на искането им, или не отразява действително съществуващите на място граници на имота, същите не разполагат с възможност да искат това несъответствие да бъде отстранено по общия исков ред чрез установяване на грешка в кадастралната карта и регистър.

В случая по делото се установи, че по предходния план на с. Х. от 1928 г., за съсобствения между тримата братя П.С., Д.С. и Д. С. имот с планоснимачен № 6, в кв. 27, са отредени парцели II-6, III-6, IX-6 и X-6. Със съдебно - спогодителния протокол от 1957 г. за делба между тях в дял на дядото на ищеца - Д. С. са поставени парцели IX-6 и X-6, а в дял на всеки от братята му - П.С. и Д.С. са поставени съответно парцели II-6 и III-6. След тази спогодба, по изрична уговорка в същата, границата между парцели II-6 и III-6 от северната страна и парцели IX-6 и X-6 на дядото на ищеца от южната страна е минавала по задрасканата впоследствие при регулационното изменение през 1980 г. с червени кръстчета регулационна граница, в близост до постройката в парцел III-6. (л. 379, 391 и 400). Впоследствие, въз основа на молба - декларация с нотариална заверка на подписите им по реда на чл. 97 ЗУС (отм.) от 10.04.1980 г. на всички пряко заинтересовани собственици на тези съседни парцели - Т.С. собственик на парцел II-6 по наследство от своя баща П.С., Е.С. собственик на парцел III-6 по наследство на своя баща Д.С. и дядото на ищеца - Д. С., собственик към този момент на останалите два

парцела IX-6 и X-6, е поискано изменение по чл. 93, ал. 1 ППЗТСУ (отм.) на дворищната регулация на същите парцели така, както е посочено на скицата - проект за изменението по чл. 93, ал. 4 ППЗСТУ (отм.) (л. 317, 319 и 322). С представената заповед № 128/30.06.1980 г. това изменение е одобрено. С него се обединяват в един досегашните парцели II-6, III-6, IX-6 и X-6, в кв. 27 по плана на с. X. и след това се разделят по червените черти на парцели II, III, IX, X, XIII и XIV в същия квартал, което регулационно изменение е нанесено в плана от 1928 г. - видно от т. 1.2 на ЗСТЕ и Приложение № 1 и 3 към него (л. 378, 391 и 399-409). Границата между новосъздадените парцели III-6, XIII-6 и XIV-6 от северната страна и парцели IX-6 и X-6 от южната страна преминава на юг от задрасканата с червени кръстчета регулационна граница така, както е посочено на скицата в Приложение № 3 към ЗСТЕ (л. 400). Това регулационно изменение е осъществено на основание чл. 93, ал. 1 ППЗСТУ (отм.), респективно чл. 32, ал. 2 ЗТСУ (отм.) - по взаимно съгласие на всички горепосочени пряко заинтересовани собственици.

При сега действащият план на с. X., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г., процесните имоти са с планоснимачни номера 63, 68 и 69, като за имот 63 са отредени УПИ XII-63, УПИ XIII-63 и УПИ XIV-63, за имот 68 са отредени УПИ IV-68 и УПИ V-68, а за имот 69 са отредени УПИ II-69 и УПИ III-69. Имотната граница между имоти 68 и 69 от север и имот 63 от юг, съответно процесната регулационна граница между УПИ III-69, УПИ IV-68 и УПИ V-68 от север и УПИ XII-63, УПИ XIII-63 и УПИ XIV-63 от юг, съответства на регулационната граница по предходния план от 1928 г., след неговото регулационно изменение, извършено със заповед № 128/30.06.1980 г. на основание съгласието на всички пряко заинтересовани към този момент собственици. Изменените по този начин регулационни граници на ново създадените парцели II-6, III-6, IX-6, X-6, XIII-6 и XIV-6 са получили автоматично значението на имотни граници. Спорните реални части между предишната граница по спогодбата от 1957 г. и новата регулационна граница при изменението от 1980 г. между новосъздадените парцели III-6, XIII-6 и XIV-6 от северната страна и парцели IX-6 и X-6 от южната страна, са придобити, след влизане в сила на заповедта за одобряването му, от Т.С. и Е.С., в чийто парцели съответно III-6, XIII-6 и XIV-6, тези части се включват, без да се означават в кадастралния план, като имот, придаден по регулация. Това е друго предвидено в закона основание по чл. 32, ал. 2 ЗТСУ (отм.), респективно чл. 93, ал. 1 ППЗТСУ (отм.), за придобиване на правото на собственост върху спорните реални части от наследодателите/праводатели на ответниците по смисъла на чл. 77 ЗС. С изменението от 1980 г., регулационният план от 1928 г., се счита приложен така, както е предвидено в него. Новите регулационни линии по изменението от 1980 г. са и кадастрална основа на имотите по сега действащият план на с. X., одобрен със заповед № 349/17.02.1989 г. Процесната имотна граница между имотите от север на ответниците с планоснимачни номера 68 и 69 и имота на ищеца от юг с планоснимачен номер 63, съответно процесната регулационна граница между

УПИ III-69, УПИ IV-68 и УПИ V-68 от север на ответниците, и УПИ XII-63, УПИ XIII-63 и УПИ XIV-63 от юг на ищеца, съответства на процесната регулационна граница по предходния план от 1928 г., след регулационното изменение със заповед № 128/30.06.1980 г.

Предвид изложените съображения, въззивният съд намира, че не е налице грешка при заснемане на кадастралната основа по действащият план от 1989 г. на с. X. между неговият имот с пл. № 63, за който са отредени УПИ XII-63, УПИ XIII-63 и УПИ XIV-63, и съседните им от север имоти на ответниците с планоснимачни номера 68 и 69, за който са отредени УПИ III-69, УПИ IV-68 и УПИ V-68. Затова спорните реални части, съответно от 65 кв.м, от 236 кв.м, от 44 кв.м и от 228 кв.м, не са заснети неправилно съответно в УПИ III-69 на ответниците Л. К. Д. и М. Д. Д., в УПИ IV-68 на ответниците Е. Д. М., И. Д. М., Н. Х. Ф. и М. Х. М., и в УПИ V-68 на ответника М. Х. М., вместо в собствените на ищеца УПИ XII-63 и УПИ XIII-63. Поради това предявените иски по §4, ал. 5, т. 6, б. „е” от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. за установяването на тази грешка са неоснователни и правилно са отхвърлени от районния съд.

С оглед на гореизложеното неоснователни са и предявените от ищеца, против ответниците, ревандикационни иски за предаване владението на процесните спорни реални части. Съгласно на чл. 108 ЗС, собственикът може да иска своята вещ от всяко лице, което я владее или държи без да има основание за това, но в случая се установи, че процесните спорни реални части са станали собствени наследодателите на ответниците - Е.С. и Т.С., а наследодателят на ищеца Д. С. е загубил собствеността върху тях по смисъла на чл. 99 ЗС, с влизането в сила на заповедта с № 128/30.06.1980 г. за регулационното изменение на плана от 1928 г. на с. X., с която по искане от тях, по чл. 32, ал. 2 ЗТСУ (отм.) и чл. 93, ал. 1 ППЗТСУ (отм.), регулационното изменение е извършено и дворищно-регулационния план се счита автоматично приложен, защото регулационните граници на създадените с него парцели II-6, III-6, IX-6, X-6, XIII-6 и XIV-6, са получили автоматично значението на имотни граници. Поради това предявените от ищеца ревандикационни иски срещу ответниците са неоснователни.

Въззивният съд намира за неоснователно оплакването във въззивната жалба за нищожност на извършеното с молба – декларация от 10.04.1980г., адресирана до ОНС с. К., подписана от Е.П. С., Т.П.С. и М. С. волеизявление за изменение на основание чл. 93 ППЗТСУ на дворищната регулация на парцели II -6, III-6, X-6 и IX-6, в кв. 26 по плана на с. X., съгласно приложената скица – проект. Съгласно текста на чл. 32, ал.2 ЗТСУ, влезлите в сила дворищнорегулационни планове могат да се изменят и със съгласие на всички пряко заинтересовани собственици. Редакцията на член 93 от ППЗТСУ /отм./, действаща към 1980г., предвижда, че това изменение може да стане по искане на пряко заинтересуваните собственици, ако не противоречи на правилата за регулацията. При същите условия от парцели, отредени за определен имот, могат да се образуват повече или по-малко парцели за същия

имот. Предвидено е искането за изменение да се прави с нотариално заверено заявление и да е придружено със скица – проект.

Когато искането е основателно, изменението се одобрява със заповед на председателя на изпълнителния комитет на градския народен съвет или натоварено от него длъжностно лице - за градове със съвет за архитектура и благоустройство, и със заповед на председателя на изпълнителния комитет на окръжния народен съвет или натоварено от него длъжностно лице - за другите населени места. Съгласно действащата към онзи момент законова разпоредба на чл.97 ЗУС, в населените места, където няма районен съд, председателят, зам.председателят и секретарят на изпълнителния комитет на общинския (районния) народен съвет, кметът, заместник-кметовете и секретарят на кметството заверяват подписи, удостоверяват датата на частни документи и засвидетелствуват верността на преписи от документи. В случая съдът намира, че процесното заявление за изменение на дворищно – регулационния план от 10.04.1980г., подписано от наследодателите на страните по делото Е.П. С., Т.П.С. и М. С. отговаря на всички законови изисквания за форма. Изхожда от всички пряко заинтересовани собственици, налице е нотариална заверка на подписите на тримата наследодатели на страните от секретаря на ОНС с. К., вписано е в нотариалната книга към съвета и е придружено със скица – проект за изменение, подписана от тримата молители.

Оспорването на удостоверение за наследници на Д.С.Д. от 10.04.1980г., представено в първоинстанционното производство, относно качеството на наследник на Е.П. С., съдът намира, че е недопустимо да се направи във въззивното производство за пръв път с подадената жалба, поради което не следва да го обсъжда.

Предвид изложените съображения, въззивният съд намира, че подадената въззивна жалба е неоснователна, обжалваното решение е правилно и като такова следва да бъде потвърдено.

В полза на въззивните страни Л. К. Д., М. Х. М., И. Д. М. и Е. Д. М. следва да се присъдят разноски за въззивното производство за защита от един адвокат в размер на 766.94 евро /1500 лева/, съгласно представените доказателства и списък на разноски.

Водим от горните мотиви, Окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 682/14.07.2025г., постановено по гр.д. № 1967/2023г. по описа на Районен съд – Стара Загора.

ОСЪЖДА Д. Й. Н., ЕГН *****, от гр. С.З., *** да заплати на Л. К. Д., ЕГН *****, от гр.С.З., *** на основание чл. 78, ал.3 ГПК сумата 766.94 евро /седемстотин, шестдесет и шест евро и 94 евроцента/,

представляваща разноси за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция.

ОСЪЖДА Д. Й. Н., ЕГН *****, от гр. С.З., *** да заплати на М. Х. М., ЕГН *****, от гр.С.З., *** на основание чл. 78, ал.3 ГПК сумата 766.94 евро /седемстотин, шестдесет и шест евро и 94 евроцента/, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция.

ОСЪЖДА Д. Й. Н., ЕГН *****, от гр. С.З., *** да заплати на И. Д. М., ЕГН *****, от гр. Г., *** на основание чл. 78, ал.3 ГПК сумата 766.94 евро /седемстотин, шестдесет и шест евро и 94 евроцента/, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция.

ОСЪЖДА Д. Й. Н., ЕГН *****, от гр. С.З., *** да заплати на Е. Д. М., ЕГН *****, от гр. С.З., *** сумата 766.94 евро /седемстотин, шестдесет и шест евро и 94 евроцента/, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция.

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС с касационна жалба при условията на чл. 280, ал.1 ГПК, в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____